

[Leif Hermann]

lige dele af hele konkurslovskomplekset, som trænger til en kulegravning. Derfor vil jeg foreslå, at vi på et eller andet tidspunkt – det kan eventuelt ske i forbindelse med udvalgsbehandlingen – når frem til, at det, det drejer sig om, er at få en gennemgribende kulegravning i en sådan kommission, hvori man ud over erhvervslivets folk kunne inddrage mennesker, som har været udsat for de vanskeligheder, vi har omtalt her i dag, eksempelvis repræsentanter for konkurskomiteen.

Estrup (RV):

Der er givetvis behov for lovgivning om konkursrytteri og andre former for misbrug af retten til at drive erhvervsvirksomhed med et begrænset ansvar. Jeg kan derfor indledningsvis erklære mig enig i sigtet med beslutningsforslaget.

Men når det er sagt, må jeg ligesom andre ordførere pege på en betydelig skepsis, hvad angår den konkrete udformning af forslaget. Er det virkelig rimeligt, at retten til at drive erhvervsvirksomhed skal kunne fradømmes folk på grund af, som der står, mistanke, det være sig rimelig eller urimelig, om en strafbar handling, eller hvis den pågældende må antages at være uskikket til at bestride funktioner i et selskab, og skal der ved afgørelse af denne mistanke eller uskikthed lægges afgørende vægt på, om vedkommende tidligere har været indblandet i en konkurs? Sådanne bestemmelser forekommer mig faktisk ikke i tilstrækkeligt omfang at garantere retssikkerheden, og det er vigtigt at understrege det.

Man må også tage i betragtning, at det ikke er trivielle beslutninger, der her er tale om. For den enkeltperson, som måtte blive ramt af en sådan fradømmelse, er sanktionen tab af levebrød, og det kræver derfor grundig overvejelse at trække grænsen mellem hensynet til den enkelte erhvervsdrivende og hensynet til hans kunder, leverandører og andre kreditorer.

Jeg tvivler på, at man har fundet den gyldne middelvej med det foreliggende forslag, og jeg kan i hvert fald på det radikale venstres vegne sige, at vi ikke umiddelbart kan støtte det, men hvis jeg skal opfatte hr. Ole Espersens korte bemærkning før som en erkendelse af, at forslaget nok har fået en u hensigtsmæssig udformning, vil jeg samtidig

sige, at vi er meget villige til under udvalgsarbejdet at overveje, om vi kan finde andre måder end den, der er konkret udformet i forslaget, at tilgodese det princip på, som vi er enige i, nemlig at man så vidt muligt skal misbruges på dette område til livs.

Birgith Mogensen (CD):

CD har for længst været opmærksomt på essensen i dette beslutningsforslag. Det er helt sikkert, at denne form for økonomisk kriminalitet er tiltaget inden for de sidste 10–12 år. Vi er enige med forslagsstillerne i, at denne alt for lettilgængelige form for kriminalitet må stoppes. Stort set er vi også positive over for reglerne i forslaget 6 punkter, men vi mener som justitsministeren, at erhvervsforbud kun er én følge af en retfærdig dom, når disse kriminelle konkursrytterisager er rullet op og belyst.

CD mener som justitsministeren, at det omtalte siddende udvalg må fremskynde sine overvejelser med hensyn til ideer angående forebyggelse og strafferetlige sanktioner etc. vedrørende økonomisk kriminalitet i det hele taget.

Men CD ser gerne, at netop konkursrytteri bliver prioriteret højt på udvalgets arbejdsangangsliste, fordi det som sagt er en økonomisk kriminalitetsform, der accelererer stærkt.

Lenger (VS):

I VS synes i, der er en god portion fornuft i dette forslag. Naturligvis kan vi ikke have, at der bliver spekuleret i brug af konkurslovgivningen med de konsekvenser, som sådan noget kan få for helt udenforstående uskyldige mennesker eller for offentlige kasser.

Egentlig er det ganske påfaldende, at der for at kunne udøve et hverv som kapitalist, hvilket jo ifølge borgerlig ideologi er et ganske hårdt, tyngende og ansvarsfuldt hverv, ingen – absolut ingen – dokumentation kræves for nogen som helst uddannelse eller andre kvalifikationer. Så ansvarsfuldt som dette hverv ellers er ifølge borgerlig ideologi, med ansvar for sig selv, sin familie, sin formue, sine bygninger, sine ansatte, ja for hele eksporten, skulle man forvente, at der her virkelig skulle dokumenteres kvalifikationer og uddannelse, der lå langt ude over, hvad der